

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Kanderu a členov senátu JUDr. Pavla Tomana a JUDr. Pavla Farkaša, v trestnej veci obvineného **M. M.**, vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 2 T 62/2006, na verejnom zasadnutí konanom dňa 5. marca 2008 v Bratislave, prerokoval dovolanie ministra spravodlivosti Slovenskej republiky, proti trestnému rozkazu Okresného súdu Prievidza z 31. mája 2006 a podľa § 386 ods. 1, ods. 2 a § 388 ods. 1 Tr. por. rozhodol

t a k t o :

I. Trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza z 31. mája 2006, sp. zn. 2 T 62/2006

b o l p o r u š e n ý z á k o n

z dôvodu § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. v ustanovení § 38 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. v neprospech obvineného M. M..

Trestný rozkaz Okresného súdu Prievidza z 31. mája 2006, sp. zn. 2 T 62/2006 **sa z r u š u j e** vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Zároveň sa zrušujú ďalšie rozhodnutia na zrušený výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Okresnému súdu Prievidza sa prikazuje, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

II. Podľa § 380 ods. 2 Tr. por. obvinený M. M. **sa do väzby neberie.**

O d ô v o d n e n i e :

Trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza z 31. mája 2006, sp. zn. 2 T 62/2006 bol obvinený M. M. uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojich detí a rozsudkom Okresného súdu v P. B., číslo 4C 753/99-36 z 29. júna 2000, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 7. augusta 2000, bol zaviazaný prispievať na výživu svojich synov M. M., nar. X., sumou 800 Sk mesačne a maloletého J. M., nar. X., sumou 600 Sk mesačne, matke detí H. M. (teraz V.) vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred, tejto povinnosti sa vyhýbal od 1. apríla 2003 do 7. apríla 2006 v D. n. V. tak, že dňom 26. marca 2003 bol vyradený z evidencie uchádzačov o zamestnanie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny T., pracovisko D. n. V., následne nikde nepracoval, nemal vážny záujem o prácu a nezaevidoval sa ako uchádzač o zamestnanie a dlhuje tak za uvedené obdobie oprávnenej H. V. spolu 47 600 Sk, pričom trestným rozkazom Okresného súdu v T., sp. zn. 3 T 74/2003 zo dňa 1. júla 2003, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11. decembra 2003 bol odsúdený za trestný čin zanedbania povinnej podľa § 213 ods. 2 Tr. zák. do 31. decembra 2005.

Za to mu bol podľa § 207 ods. 3, § 38 ods. 4, § 37 písm. m/ Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov, so zaradením na jeho výkon

podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto trestnému rozkazu podal v zákonnej lehote, na podnet obvineného M. M. dovolanie minister spravodlivosti Slovenskej republiky.

Podstata dovolania spočíva v tom, že Okresný súd Prievidza napadnutým trestným rozkazom použitím ustanovenia § 37 písm. m/ a § 38 ods. 4 Tr. zák. nerešpektoval ustanovenie § 38 ods. 1 Tr. zák. a okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu vyhodnotil zároveň ako priťažujúcu okolnosť, čím došlo k zvýšeniu zákonom ustanovenej dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu.

Týmto postupom bol naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Minister spravodlivosti preto navrhol, aby najvyšší súd podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil porušenie zákona napadnutým trestným rozkazom v ustanoveniach § 37 písm. m/ a § 38 ods. 4 Tr. zák. v neprospech obvineného M. M., trestný rozkaz vo výroku o treste zrušil, rovnako zrušil aj obsahovo nadväzujúce rozhodnutia a Okresnému súdu Prievidza prikázal vec v potrebnom rozsahu znovu prerokovať a rozhodnúť. Taktiež minister spravodlivosti navrhol rozhodnúť o väzbe obvineného, pretože tento sa nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na verejnom zasadnutí podľa § 384 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozhodnutia, proti ktorým dovolateľ podal dovolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozhodnutiu, so zameraním na dôvody dovolania podľa § 371 a § 374 Tr. por., ktoré sú uvedené v dovolaní a zistil, že dovolanie je dôvodné.

Podľa § 38 ods. 1 Tr. zák. na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadnuť ako na poľahčujúcu okolnosť, priťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu po zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby.

Podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Vyššie uvedenými ustanoveniami Trestného zákona sa okresný súd pri svojom rozhodovaní dôsledne neriadil. Aj keď trestný rozkaz neobsahuje odôvodnenie, z výroku o treste je zrejmé, že samosudca vyhodnotil okolnosť predchádzajúceho odsúdenia za rovnaký trestný čin ako znak kvalifikovanej skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 písm. c/ Tr. zák. a zároveň túto okolnosť vyhodnotil ako priťažujúcu podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. Na základe prevažujúceho pomeru priťažujúcich okolností potom bol trest odňatia slobody obvinenému vymeraný v rámci zvýšenej trestnej sadzby podľa § 38 ods. 4 Tr. zák.

Týmto postupom súdu bol naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., pretože došlo k nesprávnemu použitiu iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto podľa § 386 ods. 1, ods. 2 Tr. por. vyslovil porušenie zákona napadnutým trestným rozkazom v ustanoveniach § 38 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. v neprospech obvineného M. M., napadnutý trestný rozkaz ako aj obsahovo nadväzujúce rozhodnutia zrušil a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. Okresnému súdu Prievidza prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol. Úlohou okresného súdu bude, aby opätovne, pri správnej aplikácii príslušných ustanovení Trestného zákona rozhodol o uložení trestu obvinenému.

Vzhľadom na skutočnosť, že v čase rozhodovania sa obvinený nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody najvyšší súd podľa § 380 ods. 2 Tr. por. rozhodoval aj o väzbe obvineného. Pretože najvyšší súd nezistil žiadne dôvody na väzobné stíhanie obvineného, rozhodol tak, že tohto do väzby neberie a zároveň vydal príkaz na jeho prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, 5. marca 2008

JUDr. Jozef K a n d e r a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: